

[Yvonne Herløv Andersen]

lende måde, at det i mange tilfælde, specielt vedrørende gravide kvinder og deres familie, har været muligt at sætte ind med hjælpeforanstaltninger i tide, og man har derved kunnet afværge en truende situation for moderen og det nyfødte barn. Ved en flytning til andet hospital vil denne socialpræventive tradition gå tabt med tunge, ofte uløselige sociale sager til følge.

Besvarelse (1/5 78):

Indenrigsministeren (Egon Jensen).

Indledningsvis skal bemærkes, at der ikke i indenrigsministeriet ligger planer om Skt. Josephs hospital, heller ikke om flytning af fødeafdelingen.

Ifølge sygehusloven er sygehusplanlægning en kommunal opgave. Det er hovedstadsrådets opgave i samarbejde med sygehuskommunerne i området at udarbejde forslag til den fremtidige fordeling af specialer og senge m. v. på hovedstadsregionens kommunale, statslige og private sygehuse, den såkaldte overordnede plan for hovedstadsområdets sygehusvæsen.

Denne plan foreligger endnu ikke, og før dette er tilfældet, kan indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen ikke tage stilling til den fremtidige anvendelse af Skt. Josephs hospital. Særlig om fødeafdelingen på Skt. Josephs hospital henvises til det til slut anførte.

Indenrigsministeriet har imidlertid taget en række initiativer for at fremme sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet og har senest i skrivelse af 19. december 1977 til hovedstadsrådet fremhævet, at regeringen lægger megen vægt på, at hovedstadsrådets arbejde med den overordnede plan fremskyndes mest muligt, og at man forventer, at rådets arbejde med en grovskitse til denne plan kan være afsluttet i løbet af efteråret 1978.

For yderligere at fremme sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet har regeringen den 11. april 1978 nedsat en statslig styringsgruppe, som ved direkte forhandling med hovedstadsrådet og sygehuskommunerne i hovedstadsområdet samt Amtsrådsforeningen i Danmark skal udarbejde realistiske alternativer vedrørende den fremtidige indplacering af de statslige sygehuse i hovedstadsregionens sygehusvæsen. Indenrigsministeriet forventer, at dette initiativ vil medvirke til en

hurtigere afslutning af hovedstadsrådets arbejde med den overordnede sygehusplan, herunder en afklaring af de private sygehuses fremtidige opgaver.

Særlig for så vidt angår fødeafdelingen på Skt. Josephs hospital kan indenrigsministeriet henvise til ministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 706, stillet af folketingsmedlem Inge Krogh den 25. april 1978, om samme emne. Svaret på spørgsmål nr. 706 lyder således: [se foran under spm. nr. 706].

Den næste sag på dagsordenen var:

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Begrænsning af de selvstændiges egenperiode fra 5 til 3 uger) [af Holm (V), Poul Schlüter (KF), Yvonne Herløv Andersen (CD) og Chr. Christensen (KrF)].

(Lovforslag nr. L 176. Fremsat 24/1 78. Første behandling 8/3 78. Betænkning 2/5 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

[Formanden]

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m. v.

(Lovforslag nr. L 218. Fremsat 4/4 78. Første behandling 14/4 78. Betænkning 2/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lowzow (KF):

Der har ved behandlingen af dette fiskerilovforslag ikke vist sig de store problemer under udvalgsarbejdet, hvad vi heller ikke havde ventet. Det underbygger endnu en gang, at der er nødt til at være orden i fiskeriforholdene i Danmark, at der er nødt til at være et samspil med de internationale kræfter, som hersker over dette område. Vi er derfor gået ind for dette lovforslag og mener, det er rigtigt, at der er disse muligheder.

Dansk fiskeri henter størstedelen af sin fangst i områder, hvor vi er nødt til at indgå aftaler med andre lande, hovedsagelig med EF-landene. Derfor mener vi også, at det er helt forkert, når der i disse dage bliver foretaget angreb på vores tilhørsforhold til EF i forhold til fiskerisituationen. Vores eneste mulighed for at give fiskeriet rimelige forhold fremover er, at vi arbejder inden for EF, at vi sørger for ordnede forhold i forhold til vores partnere dér. Det er dér, vi har muligheden for at få fiskerirettigheder, det er dér, vi har mulighed for sammen med dem at forhandle os til fiskerirettigheder til anden side. Derfor kan vi tilslutte os det forslag, vi her har fået forelagt.

Bodil Liventhal (CD):

Selv om man med denne ændring af loven ikke har løst fiskernes problemer, hvad vi netop i dag er vidne til her i landet, så må centrum-demokraterne principielt gå ind for, at en strukturpolitik absolut er nødvendig. Centrum-demokraterne tilslutter sig således, som allerede sagt ved første behandling, en fælles markedsordning. Dette er et led i det europæiske samarbejde, som er vor tids store håb for fremtiden.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne gik jo allerede ved første behandling imod dette forslag. At vi handlede rigtigt, synes jeg netop, at hele den situation, som fiskeriet befinder sig i i dag, bekræfter.

Det, som forslaget går ud fra, er i og for sig, at dansk fiskeri fremover skal ledes ud fra en fælles EF-fiskeripolitik. Det gælder, som det siges i ministerens fremsættelse, kvoter, fangstreguleringer, redskaber, kontrolforanstaltninger såvel som afsætning og priser. Det, det gælder om for os, er simpelt hen at administrere disse fælles, i et andet land vedtagne regler og, hvad dette forslag er udtryk for, at tilpasse vores lovgivning efter dem. Jeg mener, at hele den nuværende situation burde være en advarsel, fordi den så stærkt understreger, at denne fælles EF-politik så grundigt har slået fejl. Derfor mener vi, at man i stedet for at fortsætte denne lovgivning burde tage en hel del i den op til revision.

Vi erkender, at regeringen i og for sig i nogen grad har anerkendt situationens alvor ved at indkalde fiskerinationerne ved Østersøen for at få en forhandling i gang. Men vi beklager samtidig, at regeringen overhovedet har accepteret fællesmarkedet som et kompetent organ i fiskerspørgsmål, hvilket er noget af det, som er årsagen til den situation, vi befinder os i. Årsagen til, at vi befinder os, hvor vi gør, er bl.a., at Danmarks udenrigsminister godkendte beslutningen i Rådet den 3. november 1976 om, at alle forhandlinger vedrørende kvotafordeling udelukkende skulle høre under fællesmarkedets kompetence.

Vort parti, kommunisterne, var det eneste i folketinget, der stemte imod, da vi vedtog loven om Danmarks Riges fiskeriterritorium, fordi denne lov gav fællesmarkedet fuldmagt til at forhandle med tredjelande og træffe